



การรักที่...ไม่จบ

វេយ្យាករណ៍ (20)

อิน-จัน ได้รับเชิญไปพบปะธำนาธิบดีลิ้นคออลัน

อบราฮัม ลินคอล์น ทยายความผู้ซื้อสัตย์ของรัฐบาลลินคอล์นจากแดนไกลโพ้น ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนที่ 16 ของสหรัฐอเมริกาบนคะแนนเสียงใน 4 มีนาคม พ.ศ. 2404 ซึ่งแฟลคิน-จันเป็นพลเมืองสหรัฐ มีครอบครัวใหญ่ มีลูกรวมกัน 2 ท้อง 21 คน ปักหลักอยู่ในรัฐนอร์ทแคโรไลนา บรรพบุรุษสยามคู่นี้และลูกชาย 2 คนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์สงครามกลางเมืองครั้งนี้เต็มตัวครับ

ผู้เขียนขออนุญาตแทรกประวัติศาสตร์อันโศกสลดของอเมริกาที่เรียกว่า “สงครามพี่น้องฆ่ากันเอง” เพื่อเป็นเกร็ดความรู้ครับ

หลังจากสหรัฐอเมริกาสงบสงครามกับอังกฤษ ประกาศตนเป็นประเทศเอกราชในปี พ.ศ.2324 บรรดารัฐต่างๆ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มรัฐที่ไม่ส่งเสริมการค้าซึ่งอยู่ทางตอนเหนือ มีรายได้หลักจากภาคอุตสาหกรรม

กลุ่มรัฐที่ส่งเสริมการค้าซึ่งอยู่ทางตอนใต้ มีรายได้หลักจากการเกษตร ที่ต้องใช้ทาสเป็นหลัก

ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มรัฐทางภาคเหนือและกลุ่มรัฐทางภาคใต้ของสหรัฐอเมริกามีมาต่อเนื่องจากหลายสาเหตุ กรณีทาสเป็นเหตุปัจจัยหนึ่งในความขัดแย้งเชิงนโยบาย ระหว่างพรรครีพับลิกันกับพรรคเดโมแครต

พื้นที่ที่ทราบผลการนับคะแนนว่าลินคอล์นได้รับเลือกไปนั่งเป็นเบอร์หนึ่งของการทำเนียบขาว กระแสต่อต้านประธานาธิบดีที่ไม่สนับสนุนการค้าทาสคนนี้เป็นเหตุขึ้นเฉียบพลันในใจ

20 ธันวาคม พ.ศ.2403 สภาแห่งรัฐเซาท์แคโรไลนาลงมติเป็นเอกฉันท์ เป็นรัฐหัวหมู่ทะลวงฟัน ประกาศขอแยกตัวออกจากสหรัฐอเมริการเป็นรัฐแรก รั้งจัดตั้งกองทหารของรัฐ ต่อมารัฐจอร์เจีย รัฐมิสซิสซิปปี รัฐฟลอริดา รัฐอลาบามา และรัฐลุยเซียนา ที่อยู่ทางใต้อีก 6 รัฐ รวมเป็น 7 รัฐที่มีนโยบายต้องการมีทาส รวมตัวกันประกาศแยกตัวจัดตั้งเป็นสมาพันธรัฐอเมริกา (Confederate States of America หรือ Confederacy) เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2404

พูดง่าย ๆ คือ 7 รัฐนี้จับมือกันตั้งเป็นประเทศใหม่ มีเจฟเฟอร์สัน เดวิส (Jefferson Davis) เป็นประธานาธิบดี

ส่วนรัฐทางเหนือที่มีลินคอล์นเป็นประธานาธิบดี เรียกว่าสหภาพ (Union)

12 เมษายน พ.ศ.2404 กองทหารของรัฐเซาท์แคโรไลนาที่เพิ่งตั้งมา 2 สัปดาห์ก็เข้าตีค่ายทหารฝ่ายเหนือที่ฟอร์ตซัมเมอร์ (Fort Sumter) ในรัฐเซาท์แคโรไลนา ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นสงครามกลางเมือง

ประธานาธิบดีลินคอล์นประกาศระดมพลฝ่ายเหนือส่งกองทัพให้ได้ 150,000 นาย และประกาศว่ารัฐทางใต้เป็นกบฏ

รัฐทางใต้ก็ 4 รัฐที่ยังเก้ๆ กังๆ ยังไม่เลือกข้างคือ รัฐเวอร์จิเนีย รัฐนอร์ทแคโรไลนา รัฐเทนเนสซี และรัฐอาร์คันซอ ตัดสินใจเลือกข้างกระโดดเข้าร่วมกับสมาพันธรัฐ หรือ Confederacy

สรุปแล้วรัฐทางใต้ 11 รัฐทำสงครามกับรัฐทางเหนือ 23 รัฐ

ลูกชายคนโตอายุ 18 ปีของแฟลคินมีชื่อเข้าไปอยู่ในบัญชีเรียกพลด้วย โดยเขาได้รับการบรรจุในกองร้อยทหารม้าที่ 1 กองพันทหารม้าที่ 37 ในรัฐเวอร์จิเนีย ทหารม้าขี่ม้าลูกครึ่งสยาม-อเมริกันคนแรก เข้าทำการรบในหลายสมรภูมิ

15 มีนาคม พ.ศ.2407 คริสโตเฟอร์กลับมาพักที่บ้านเป็นเวลา 2 สัปดาห์ที่เมาท์แอร์ี ออกจากบ้านอีกครั้งกลับไปหน่วยในแนวหน้า ขาดการติดต่อไม่มีใครทราบว่าเขาไปอยู่ที่ไหน เป็นตายร้ายดีอย่างไร

4 สิงหาคมปีเดียวกัน เพื่อนคริสโตเฟอร์นำม้าของคริสโตเฟอร์กลับมาที่บ้านโดยไม่มีเจ้าของขี่มาด้วย นักรบหนุ่มทหารม้าลูกครึ่งสยาม-อเมริกัน หายไปไร้ร่องรอย ไม่ทราบชะตากรรมทุกคนที่บ้านหัวใจแตกสลายฟูมฟูมโดยไม่ต้องอธิบาย ความโศกเศร้าเข้าครอบคลุมนครอครัวบิงเกอร์

ในขณะที่ยังเสียใจกับคริสโตเฟอร์ที่สาบสูญอีก 3 เดือนต่อมา สตีเฟ่น เดคาเตอร์ บิงเกอร์ (Stephen Decatur Bunker) ลูกชายของแฟลคินมีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์พอดี จึงถูกเรียกเข้าประจำหน่วยทหารม้าอีกคน ตามหลังคริสโตเฟอร์พี่ชายที่หายไปในสนามรบ

ตระกูลบิงเกอร์ส่งลูกชาย 2 คนเป็นทหารม้า ความมั่งคั่งใน ใช้ดาบเข้าร่วมรบกับกองทัพฝ่ายใต้

ทหารราบ ทหารม้า ทหารปืนใหญ่ ทั้งฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ เข้าสู่สนามรบ แต่งเครื่องแบบสวยสด ตีกลองเป็นจังหวะ มีนายทหารสัญญาบัตรถือกระบี่นำแถวหน้ากรบวนองอาจ ทหารเดินแถวหน้ากระดานเข้าหากันทั้งสองฝ่าย เล็งปืนเข้าใส่กันยิงกันคนละนัด แล้วต้องรีบบรรจุกระสุนใหม่ทันทีเพื่อจะยิงนัดต่อไป ใครตายก็ทิ้งอยู่ตรงนั้น ที่เหลือเดินหน้าต่อไป ยิงกันแบบไม่ต้องหมอบ ไม่ต้องหลบ ทหารทั้งสองฝ่ายตายในสนามรบเหมือนมดเหมือนปลวกชีวิตข้างไร่คุณค่า คืออย่างเดียวกันคือฆ่ากันให้หมด เพื่อชาติอันเป็นที่รัก

ส่วนทหารม้า ชายชาติทหารทั้งสองฝ่ายนั่งบนหลังม้า ความมั่งคั่งเข้าหากัน ยิงปืนใส่กันแบบท่าฝุ่น ใครดีใครอยู่ แล้วรีบชักดาบออกมาแทนปืน ฟุ่งเข้าใส่กันดุเดือดเลือดพล่าน ไม่มีการถอยหนี ตายในสนามรบเป็นเกียรติของทหาร

ทานผู้อ่านลองหาภาพยนตร์ดูนะครับ คนรุ่นหลังสร้างหนังเหตุการณ์ตรงนี้ไว้หลายเรื่อง เพื่อเรียนรู้ความพิพาท ความสูญเสีย เป็นบาดแผลในชีวิตของชนชาติอเมริกัน เหวอะหะเกินคำบรรยาย

ท่ามกลางความทุกข์ ช่วงเวลาลูกชาย 2 นักรบที่เข้าสู่สงคราม อยู่มาวันหนึ่งโดยไม่คาดฝันครอบครัวบิงเกอร์ได้รับจดหมายจากคริสโตเฟอร์เล่าว่า ตอนนี้เขาโดนทหารฝ่ายเหนือจับเป็นเชลยอยู่ที่ค่ายเชส (Chase Camp) ห่าง 4 ไมล์ทางตะวันตกของเมืองโคลัมบัส รัฐโอไฮโอ (Ohio) ขอให้ที่บ้านส่งเสื้อผ้า รองเท้า ถุงเท้า อาหาร และยารักษาโรคให้ด้วย มีนักโทษเสียชีวิตจำนวนมากจากโรคฝีดาษ อหิวาต์ และคัมภีระสุน

5 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2408 ในช่วงปลาย

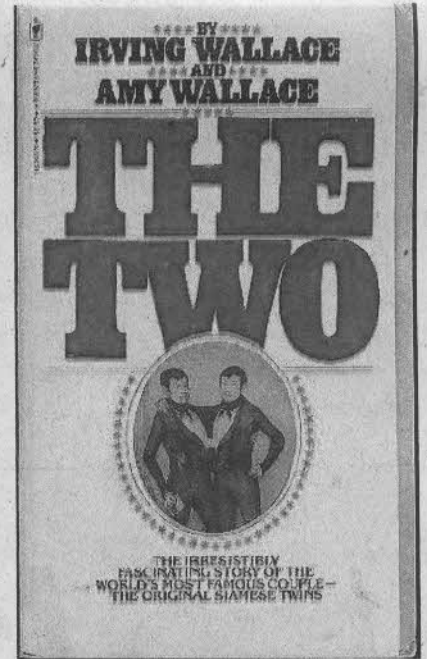


Photo: Henry Bunker in 1875. He is shown at the left as he appears today and at the right with his brother and wife, Eng and Fanny. Dr. T. B. Sherrin's oil-paint portrait from the 1870s. The twins are shown in the background.

อเมริกา ประธานาธิบดีลินคอล์นเล่าให้อิน-จันฟังเรื่องการทำเกษตรกรรมที่บ้านเกิดของตนในรัฐอิลลินอยส์

นักการเมืองในอเมริกาใช้คำว่า Siamese Twins เป็นวาทกรรม เป็นภาพเชิงสัญลักษณ์เชิงบวกของการอยู่ร่วมกัน

14 เมษายน พ.ศ.2408 สังคมอเมริกันต้องตกตะลึงสุดขีดเมื่อประธานาธิบดีลินคอล์นถูกลอบยิงเสียชีวิตในโรงละคร Ford Theater โดยมีอินชื่อ John Wilkes Booth เป็นผู้ลั่นกระสุนสังหารในโรงละคร และแอนดรูว์ จอห์นสัน ขึ้นเป็นประธานาธิบดีคนถัดมา

29 พฤษภาคม พ.ศ.2408 รัฐบาลสหรัฐประกาศนิรโทษกรรมการกระทำของรัฐทางใต้ทั้งปวงที่เป็นกบฏ

สงครามกลางเมืองระหว่างพี่น้องฆ่ากันเองตายไปราว 620,000 คน บาดเจ็บอีกนับล้านคน บ้านเมืองรัฐทางใต้กลายเป็นซากเป็นบาดแผลที่ยังค้างอยู่ในใจของคนอเมริกันจวบจนทุกวันนี้

ครอบครัวบิงเกอร์ได้รับผลกระทบทางการเงินไม่น้อย เนื่องจากเพื่อนบ้านหลายรายมาขอหยิบยืมเงินระหว่างสงครามพากันหายหน้ากันไป ธนบัตรที่ฝ่ายใต้พิมพ์ใช้ระหว่างสงครามกลายเป็นเศษกระดาษไปในพริบตา ฝรั่งเศสยืมเงินก็มีฤทธิ์หายตัวได้เช่นกัน

สงครามเล็ก ฝ่ายเหนือชนะ อิน-จันต้องพลบพลอยทาส

สงครามกลางเมืองในอเมริกา ที่แฟลคิน-จันอยู่ในอเมริกาและลูกชายทั้ง 2 คนเข้าร่วมรบด้วยนั้น ตรงกับรัชสมัยในหลวง ร.4 ของ

ส่วนรัฐทางเหนือที่มีลินคอล์นเป็นประธานาธิบดี เรียกว่าสหภาพ (Union)

12 เมษายน พ.ศ.2404 กองทหารของรัฐเซาท์แคโรไลนาที่เพิ่งตั้งมา 2 สัปดาห์ก็เข้าตีค่ายทหารฝ่ายเหนือที่ฟอร์ตซัมเตอร์ (Fort Sumter) ในรัฐเซาท์แคโรไลนา ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นสงครามกลางเมือง

ประธานาธิบดีลินคอล์นประกาศระดมพลฝ่ายเหนือสร้างกองทัพให้ได้ 150,000 นาย และประกาศว่ารัฐทางใต้เป็นกบฏ

รัฐทางใต้ก็ 4 รัฐที่ยังเก่าๆ กันๆ ยังไม่ได้เลือกข้างคือ รัฐเวอร์จิเนีย รัฐนอร์ทแคโรไลนา รัฐเทนเนสซี และรัฐอาร์คันซอ ตัดสินใจเลือกข้างกระโดดเข้าร่วมกับสมาพันธรัฐ หรือ Confederacy

สรุปแล้วรัฐทางใต้ 11 รัฐทำสงครามกับรัฐทางเหนือ 23 รัฐ

รัฐฝ่ายใต้ 11 รัฐประกาศชี้แจงเหตุผลให้ประชาชนรับรู้ว่าสงครามครั้งนี้เป็นสิทธิอันชอบธรรมของรัฐทางใต้ที่จะขอแยกตัวออกเพราะความเป็นรัฐมีความเก่าแก่กว่าความเป็นสหรัฐ (Union) และการเลิกทาสมิใช่สาเหตุของสงคราม

ปัตทวอิน-จันของสยามที่ไปเป็นพลเมืองสหรัฐอยู่ในรัฐนอร์ทแคโรไลนา มีทาสนิโกรใช้งานในไร่ยาสูบราว 30 ชีวิต และสนับสนุนการมีทาส เป็นพลเมืองสังกัดรัฐนอร์ทแคโรไลนาเลยต้องเข้าไปมีเอี่ยว มีส่วนได้ส่วนเสียกะเค้าด้วย

เกิดความสับสนอลหม่าน เพราะคนทางใต้ไปเป็นทหารฝ่ายเหนือ คนทางเหนือลงมาเป็นทหารในกองทัพฝ่ายใต้

ทหารฝ่ายเหนือมีใจให้กับฝ่ายใต้ ส่วนทหารฝ่ายใต้ป็นใจให้ทหารฝ่ายเหนือ รู้หน้าไม่รู้ใจ

ช่วง 2 ปีแรกของสงครามกลางเมืองในอเมริกา ครอบครัวบังเกอร์ไม่ได้รับผลกระทบอะไร สนามรบอยู่ห่างออกไปไกลโซ ประชาชนทั้งหลายมีหน้าที่อย่างเดียวกันคือให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่กองทัพฝ่ายใต้ ต้องซื้อพันธบัตร เสียภาษีเพิ่มแบบโหดระห่ำ เกิดภาวะเงินเฟ้อ ค่าครองชีพสูงลิบลัว ผู้คนทางใต้ต้องอยู่แบบผิเดือก อดอยาก ขาดแคลนแบบไม่เคยประสบมาก่อน

นี่เป็นสงครามที่คนอเมริกันรบกันเองนะครั้บ ระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้ ที่เป็นตำนานกองโลกพี่น้องชากันเอง

14 กันยายน พ.ศ.2406 การระดมพลเด็กหนุ่มของกองทัพฝ่ายใต้มีชื่อคริสโตเฟอร์ เร็น บังเกอร์ (Christopher Wren Bunker)

เกียรติของทหาร

ท่านผู้อ่านลองหาภาพยนตร์ดูนะครั้บ คนรุ่นหลังสร้างหนังเหตุการณ์ตรงนี้ไว้หลายเรื่อง เพื่อเรียนรู้ความพินาศ ความสูญเสีย เป็นบาดแผลในชีวิตของชนชาติอเมริกัน หวอหะวะเกินคำบรรยาย

ท่ามกลางความทุกข์ ห่วงหาหลุชชาย 2 นักรบที่เข้าสู่สงคราม อยู่มาวันหนึ่งโดยไม่คาดฝัน ครอบครัวบังเกอร์ได้รับจดหมายจากคริสโตเฟอร์เล่าว่า ตอนนี้เขาโดนทหารฝ่ายเหนือจับเป็นเชลยอยู่ที่ค่ายเซส (Chase Camp) ห่าง 4 ไมล์ทางตะวันตกของเมืองโคลัมบัส รัฐโอไฮโอ (Ohio) ขอให้ที่บ้านส่งเสื้อผ้า รองเท้า ถุงเท้า อาหาร และยารักษาโรคให้ด้วย มีนักโทษเสียชีวิตจำนวนมากจากโรคฝีดาษ อหิวาต์ และคมกระสุน

5 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2408 ในช่วงปลายสงคราม มีการประกาศแลกเปลี่ยนตัวเชลยนับพันคนระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้ หนึ่งในนั้นคือคริสโตเฟอร์ ที่ได้รับการปล่อยตัว และต่อมาก่อนสงครามเล็ก คริสโตเฟอร์ได้กลับบ้านที่เมาท์แอร์ คริสโตเฟอร์ไม่ตาย

4 เมษายน พ.ศ.2408 สงครามกลางเมืองในอเมริกาที่ดำเนินมา 4 ปีสงบลงเมื่อนายพลโรเบิร์ต อี. ลี แม่ทัพของฝ่ายใต้ยอมแพ้ต่อนายพลยูลิสซิส เอส.แกรนท์ ณ Appomattox Court House ในรัฐเวอร์จิเนีย

ข่าวดีต่อมา สตีเฟ่น ลูกชายคนโตของแฟดอินเป็นอีกคนที่เข้าไปเป็นทหารของฝ่ายใต้ และขาดการติดต่อกับทางบ้านก็ได้รับการปล่อยตัวออกมาเช่นกัน ในระหว่างทำสงคราม สตีเฟ่นได้รับบาดเจ็บ 2 ครั้ง มีบันทึกว่าเขาบาดเจ็บจากคมกระสุนขนาด .44 ที่หัวไหล่

ครอบครัวบังเกอร์กลับมาพร้อมหน้าพร้อมตาพ่อแม่ลูกกันอีกครั้ง สภาพเศรษฐกิจ การทำมาหากินแสนจะฝืดเคือง บ้านเมืองปั่นป่วน

ในระหว่างสงคราม ครอบครัวบังเกอร์ต้องช่วยสนับสนุนในการตัดเย็บ ซ่อมแซมเสื้อผ้าให้กับทหารฝ่ายใต้ ชาวไร่ยาคือ ลูกสาวคนที่ 2 ของแฟดอินซื้อจุลยเสียชีวิตจากการเจ็บป่วย

หนังสือ The two: A Biography by Irving Wallace and Amy Wallace บันทึกชัดเจนเลยว่า หลังสงครามจบลง ประชาชนทั้งผองเกลียดชังหน้ากัน อาฆาตมาดร้าย เป็นปรปักษ์ต่อกันทุกหมู่เหล่า รัฐบาลต้องเร่งหาทางเยียวยาฟื้นฟูจิตใจแฟดอิน-จัน คนตัวติดกัน ที่กำเนิดจากเมืองแม็กลองสยามประเทศได้รับเชิญให้เดินทางไปกรุงวอชิงตัน เพื่อเข้าพบประธานาธิบดีลินคอล์น เพื่อสร้างสัญลักษณ์ของความปรองดอง เอื้อเฟื้อ และการให้อภัยในสังคม

สงครามกลางเมืองระหว่างพี่น้องชากันเองตายไปราว 620,000 คน บาดเจ็บอีกนับล้านคน บ้านเมืองรัฐทางใต้กลายเป็นซากเป็นบาดแผลที่ยังค้างอยู่ในใจของคนอเมริกันจวบจนทุกวันนี้

ครอบครัวบังเกอร์ได้รับผลกระทบทางการเงินไม่น้อย เนื่องจากเพื่อนบ้านหลายรายมาขอหยิบยืมเงินระหว่างสงครามพากันหายหน้ากันไป ธนบัตรที่ฝ่ายใต้พิมพ์ใช้ระหว่างสงครามกลายเป็นเศษกระดาษไปในพริบตา ฝรั่งเศสยืมเงินก็มีฤทธิ์หายตัวได้เช่นกัน

สงครามเล็ก ฝ่ายเหนือชนะ อิน-จันต้องปลดปล่อยทาส

สงครามกลางเมืองในอเมริกาที่แฟดอิน-จันอยู่ในอเมริกาและลูกชายทั้ง 2 คนเข้าร่วมรบด้วยนั้น ตรงกับรัชสมัยในหลวง ร.4 ของสยาม ซึ่งชาวสยามบางส่วนที่อ่านหนังสือออกโดยมีหนังสือพิมพ์ไทยฉบับแรกชื่อ Bangkok Recorder ที่หมอบรัดเลย์ชาวอเมริกันลงทุนผลิตเป็นรายแรกในสยาม

ผู้เขียนขอแทรกเกร็ดประวัติศาสตร์ให้คนไทยรุ่นหลังได้รับทราบอีกเรื่องนะครั้บว่า ในสมัยนั้นสยามไม่ได้โดดเดี่ยว สยามเป็นประเทศที่มีวิสัยทัศน์ มีมิตรต่อเพื่อนร่วมโลกเสมอ

ในขณะที่สหรัฐอเมริกาทิ้งห่างออกไปสุดขอบฟ้ากำลังทำสงครามกลางเมือง ในหลวง ร.4 ทรงทราบข่าวการสู้รบจากชาวต่างชาติที่ทำงานในสยาม โดยเฉพาะแพทย์และบาทหลวงชาวอเมริกัน จึงทรงปรารภณาดิ มีพระราชสาส์นถึงประธานาธิบดีเจมส์ บูคานัน เสนอที่จะส่งช้างสยามไปอเมริกา โดยทรงอธิบายเป็นจดหมายภาษาอังกฤษด้วยพระองค์เองถึงพระราชประสงค์ที่จะมอบช้างสยามให้อเมริกา นำไปเลี้ยงและขยายพันธุ์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการขนส่ง ใช้งานทั่วไป โดยเฉพาะใช้ช้างเป็นเครื่องทุ่นแรง ช่วยงานด้านการส่งกำลังบำรุง (Logistics) แบบที่สยามใช้

ต่อมาในปี พ.ศ.2405 รัฐบาลสหรัฐได้มีสาส์นตอบแสดงความซาบซึ้งในน้ำพระทัย โดยแจ้งว่าสภาพอากาศในอเมริกาไม่เหมาะสมกับช้างสยาม ประกอบกับสหรัฐมีเครื่องจักรไอน้ำที่มีประสิทธิภาพสำหรับการขนส่ง และใช้ทำงานภายในประเทศอยู่แล้ว

และต่อมาหลังสงคราม นายพลยูลิสซิส แกรนท์ ผู้นำกองทัพฝ่ายเหนือที่นำทัพชนะกองทัพฝ่ายใต้ ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีสหรัฐในปี พ.ศ.2412-2420 หลังหมดวาระการเป็นประธานาธิบดีสหรัฐแล้ว แกรนท์ออกเดินทางไปรอบโลก และในปี พ.ศ.2422 ท่านแวง

PLACE
PLACE

DE
TO

BY
OF THE
S COUPLE -
ESE TWINS



...and at the ... with ... and ...
... and ... and ...
... and ... and ...

คอลันเล่าให้อิน-จัน
ที่บ้านเกิดของตนใน

ใช้คำว่า Siamese
ภาพเชิงสัญลักษณ์

8 สังคมอเมริกันต้อง
นาบิลิตลินคอล์นถูก
Ford Theater โดย
booth เป็นผู้สั่นกระสุน
อนดรูว์ จอห์นสัน ขึ้น



มากรุงเทพฯ มีโอกาสเข้าเฝ้าในหลวง ร.5 ซึ่ง
พระองค์ได้พระราชทานเครื่องดนตรีไทยเป็น
ของที่ระลึกหลายชิ้น นายพลแกรนท์นำของดังกล่าวไปเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

ากกลับมาที่เรื่องของภูทวดอิน-จัน ใน
อเมริกาครับ

หลังสงครามกลางเมือง ผู้คนฝ่ายเหนือและ
ฝ่ายใต้มีความชิงชังซึ่งกันและกัน ประชาชน
ทุกหมู่เหล่ามีความอาฆาตพยาบาทต่อกันอย่าง
ไม่เคยปรากฏมาก่อน คำว่า “แฝดสยาม หรือ
Siamese Twins” ถูกรัฐบาลนำไปเป็นสัญลักษณ์
“ของการอยู่ร่วมกันแม้แตกต่าง การแบ่งปัน
ความยุติธรรม” เพื่อเร่งฟื้นฟูความปรองดองของ
สังคมที่เป็นซากเหล็กและเย็ด

นำภูมิโงะครับที่คำว่า Siam หรือสยาม
คือประเทศสยาม ไปเป็นสัญลักษณ์ในเชิง
สร้างสรรค์ในสังคมอเมริกา ในขณะที่ชาวสยาม
แทบไม่รู้จักรอเมริกา

สงครามเล็ก ทาสนิโกรผิวดำชักแถวเดิน
ออกจากไร่ของอิน-จัน บังเกอร์ เช่นเดียวกับ
ทาสทัวอเมริกา การเกษตรกรรมในไร่หยุดลง
โดยอัตโนมัติทั่วพื้นที่รัฐตอนใต้ของอเมริกา
ครอบครัวใหญ่ต้องใช้เงินมาก

บุญเก่าที่พ่อแม่ให้มา คือการเป็นแฝดตัวติด
กัน ซึ่งมาถึงวันนี้ อิน-จัน อายุอานามมากโขแล้ว
จะต้องหาเงินมาประทังชีวิต

แฝดสยามตัดสินใจกัดฟันกลับไปเปิดการ
แสดงโชว์ตัวอีกครั้ง โดยเลือกให้นายเอช.พี.อิง
กอลล์ (H.P. Ingalls) เพื่อนเก่าทำหน้าที่ผู้จัดการ
คราวนี้ต้องปรับแผน โดยเอการรยา ชาร์ห์
และอาดีเลตที่ยังไม่เคยปรากฏตัวบนเวทีมาก่อน
พร้อมบุตรชาย 2 คนคือแพทริก และอัลเบิร์ต
ร่วมเดินทาง

ผู้เขียนต้องขอขนาในความเป็นนักสู้ชีวิตที่ไม่
เคยยอมแพ้ต่ออุปสรรคใดๆ บรรพบุรุษ 2 ท่านนี้
ยิ่งใหญ่ ไม่รู้จักความเหน็ดเหนื่อย

นายอิงกอลล์เป็นมือใหม่หัดขับ ไม่มั่นใจว่า
ตนเองจะนำพาคณะการแสดงไปตลอดรอดฝั่ง
หรือไม่ จึงตัดสินใจพาแฝดและลูกๆ ไปพบกับเจ้า
พ่อแห่งวงการแสดงเจ้าเดียวที่ยืนหยัดตลอดการ
คือ นายพี.ที.บาร์นัม (P.T. Barnum)

ในราวกลางปี พ.ศ.2411 เหมือนราชรถ
มาเกย นายบาร์นัมติดนิ้วเปาะ ตอบตกลงโดย
จะให้แฝดแสดงที่นิวยอร์กก่อนแล้วจะพาคณะ
ไปลุยในยุโรป ในช่วงนั้นนายบาร์นัมเองก็ถึง
แตก เนื่องจากในระหว่างสงครามกลางเมือง
อาคารพิพิธภัณฑ การแสดงของเขาถูก
ไฟไหม้เกลี้ยง

กลยุทธ์เรียกคนดูที่มีมนต์ขลังของพ่อมด
บาร์นัมคือ ป่าวประกาศว่านี่จะเป็นการแสดงตัว
ครั้งสุดท้ายของแฝดสยามตัวติดกัน ก่อนเดิน
ทางไปผ่าตัดแยกร่างในอังกฤษ

ผลการโหมโฆษณาของยอดนักขายบาร์
นัมได้ผลอีกตามเคย ผู้คนแห่กันเข้ามาชม

การแสดงไม่น้อยกว่าสามครั้ง ทำเงินได้พอ
สมควร ทั้งๆ ที่อเมริกายังไม่ฟื้นจากบาดแผล
สงครามกลางเมือง

5 พฤศจิกายน พ.ศ.2411 คณะการแสดง
ประกอบด้วย อิน-จัน และแคเธอรีน สาวสวย
วัย 24 ลูกสาวของแฝดอิน และแนนซี ลูกสาว
หน้าหวานสยาม-อเมริกัน วัย 21 ปี พร้อมด้วย
นายอิงกอลล์ ออกเดินทางจากท่าเรือนิวยอร์ก
ด้วยเรือชื่อไอโวนา (Iowa) หันหัวเรือไปเมือง
ลิเวอร์พูลของอังกฤษ

ตลอดการเดินทางเจอคลื่นลมตลอดทาง ผู้
โดยสารเมาเรืออาเจียนเจ็บป่วยรอรงรม แต่
แฝดอิน-จันลูกทะเลจากแม่กลองกลับเล่นหมาก
รุก ต้ม กินอาหาร สบายบุรี กินลมชมทะเลอย่าง
มีความสุขยิ่งนัก

18 ธันวาคม ปีเดียวกัน คณะทั้งหมดขึ้นฝั่ง
ที่เมืองลิเวอร์พูล

ครอบครัวบังเกอร์มาอังกฤษคราวนี้มีวาระ
ซ่อนเร้นในใจหลายเรื่องที่ล้วนสะสมความ
ร้อนรุ่มท่ามกลางความหนาวเหน็บ แคเธอรีน
ลูกสาวคนสวยของแฝดอินป่วยเป็นวัณโรค
ที่รักษาในอเมริกามานานไม่ดีขึ้นเลย ภาวนา
ขอให้เจอแพทย์ในอังกฤษที่จะช่วยรักษาเธอ
ให้หาย

แฝดอิน-จันที่ตัวติดกันมานานราว 57 ปี
เกิดความคุกรุ่นในใจ ที่อดทนและทนอดกันมา
ช่วงหลังแฝดจันกลายเป็นนักดื่มคอกทองแดง
ที่ติดเยื่อเรื้อรัง ทำเอาแฝดอินต้องทุกข์ระทม
ไปด้วยนานนับปี และการที่พ่อของลูกๆ ต้อง
แยกกันอยู่บ้านละ 3 วัน มันเป็นความอึดอัด
สะสม

ความคิดเรื่องการผ่าตัดแยกร่างในวัย 57 ปี
ยังเป็นความคิดที่ไม่สายเกินไป

จะเกิดอะไรขึ้น การตัดสินใจครั้งสำคัญบน
แผ่นดินอังกฤษ

โปรดติดตามตอนต่อไป

แปลและเรียบเรียงโดย

พล.อ.นิพัทธ์ ทองเล็ก